

Jak se naše moravská rodina dostala na Rokycansko? Prostřednictvím sňatku mého otce s Eleonorou Filomenou Annou Peiskerovou, která pocházela z mirošovské větve rodu, založené sňatkem jejího děda Františka de Paula (1856 – 1934) s Annou Duchkovou, původem z pražské bankéřské rodiny Duchků, spřízněné **s pražskou židovskou podnikatelskou rodinou Maxe Maendla. Max Maendl koupil roku 1907 v dražbě velkostatek Mirošov se zámkem.** Po něm na velkostatku hospodařil jeho syn Josef, který před hrozbou německého fašismu odešel počátkem roku 1939 do ciziny. Velkostatek byl dán rozhodnutím ministerstva zemědělství pod vnucenou správu a v srpnu roku 1939 jej koupil protektorátní ministr zemědělství dr. Ladislav Feierabend.

*Anna Duchková a můj praděd František de Paula (nar. 1856)
v uniformě c.k. armádního důstojníka. Svatební foto.*

Od té doby mirošovský zámek již naší rodině nepatří, nicméně rodinná hrobka ano. **Jako zajímavost je možno uvést, že branka do hrobky má podobné ozdobné prvky, jaké se nachází na bráně mirošovského zámku. Obdobné ozdobné prvky byly zvoleny záměrně, neboť symbolizovaly propojení domova „pozemského“ s domovem „posmrtným“, propojení dvou bran (brány do zámku a brány do hrobky).** V souladu s Rodovým zákonem přešlo v 80. letech minulého století správcovství hrobky na mě a mé legitimní potomky.

V roce 1989 jsem byl členem pracovní komise, která připravovala projekt zakoupení mirošovského zámku za účelem jeho využití pro školení zaměstnanců Správy pro zahraniční cestovní ruch v Praze, kde jsem tehdy zastával dosti významné postavení.